

תיקונים לשכינה א' לקוון בחצות על גלות השכינה שהלכה בגולה ע"ד עמו אנכי בצרה ותקון זה נקרא תיקון רחל והצ' לריך ללמוד תורה בחצות וזה נקרא תקון יעקב ולאה ר"ל מזווגים ומחזרים יחד ישראל הנקרא יעקב עם השכינה הנקראת לאה ע"י עסק התורה שעוסקים בחצות הלילה זהו לפי פשוטו אצלם בזה סודות עמוקים והמשכיל יבין :

תקון רחל

אחר שמתכר גופך (פוי לפנות ולעשות רכיך) ותרמץ יריך ועיניך ותלבש מלבושיך תאמר כל הברכות על הסדר כמ"ש הרמב"ם ז"ל לפי מנהג ספרד עד ואני אצרכם . ולפי מנהג אשכנזים עד לעולם יהא אדם ירא שמים כו' ומשז אלל הפתח סמוך למזוזה ותחלוץ מנעליך ותשאר צרנגלים יחפים ותטול יריך ותתעטף ראשך כאבל ומרבה בכביה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על מלחך במקום הנחת תפילין ותאמר :

לְשׁוֹם לְאַבְרָי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם פֶּיֶךָ תַּחַת אַפְּךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְּאֵ לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ .

שְׂאִין אֲנִינוּ עֵינֵי פָּנִים וְקָשִׁי עֲרַף לֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. גִּזְזָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי : הֵעֵינֵנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמַסְנוּ. מִפְּלָנוּ

שָׁקַר : יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. גֵּאצְנוּ. סָרְדְנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ.

צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרַף : רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ : סָרְנוּ

מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא

עֲלֵינוּ בִּי אִמָּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל

הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי : אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בְטָן

וּבוֹחֵן בְּדִיּוֹת וְלֵב. אֵינִי (כָּל) דְּבָר נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאֵינִי נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ :

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַד כָּל

חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַד לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ :

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכֵינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֵת צִיּוֹן : עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ

הִדְּרֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ : כִּי שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹדֵתֵנוּ שְׁמַחָה

שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אֵיךְ נִשִּׁיר אֵת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד : אִם

אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִי : תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֵבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם

לֹא אַעֲלֶה אֵת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמַחָתִי : זָכֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם

יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסוּד בָּהּ : בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי

שִׁישַׁקְם לָךְ אֵת גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנַפֵּץ אֵת עוֹלְלֶיךָ

אֵל הַסָּלַע :

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֵת הַיִּבֵּל קִדְשֶׁךָ שָׁמוּ

אֵת יְרוּשָׁלַם דְּעֵיִים : נָתַנוּ אֵת גְּבֻלַת עֲבָדֶיךָ מֵאַכָּל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם

בְּשֵׁר הַסִּידִיךָ לְחֵיתוֹ אֲרָץ : שָׁפְכוּ דָמָם בְּפִיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵינִי קוֹבֵר :

הֵינִי חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לְעַג וְקָקָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה הֵאָנַפְתָּ לְגַצַּח

תקון הצות

תבוער פמו איש קנאותה: שפך חמתה אל הגוים אשר לא ידעוה ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: פי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו חמיה פי דלוגו מאד: עורנו אלהי ישענו על דבר פבוד שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: לפה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיה השפנה: תבוא לפנה אנקת אסיר בגודל ורועה הותר בני תמותה: והשב לשבנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפה אדני: ואנחנו עמה וצאן מרעיתה נודה לה לעולם לדר ודר נספר תהלתה:

זכור יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזדים בתינו לנכרים: ותומים היינו ואין אב. אמותינו פאלמנות: מומינו בכסף שתינו. עצינו במחיר יבאו: על צוארנו גרדפנו. יגענו ורא הונח לנו: מצרים נתנו יד. אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם. ואנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלנו בנו. פרק אין מידם: בנפשנו נביא לחמו מפני חרב המדבר: עורנו פתנור נכמרו. מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו. בתלת בערי יהודה: שרים בידם נתלו. פני זקנים לא נהדרו: פחורים מחון נשאו. ונערים פעץ פשלו: זקנים משער שבתו. פחורים מגניגתם: שבת משוש לבנו. נהפך לאבל מחולנו: נפדה עטרת ראשנו. אוי נא לנו פי חטאנו: על זה היה דנה לבנו. על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמים. שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם תשב. פסאך קדור ודור: לפה קנצח תשבחנו. תעזבנו לארץ ימים: השיבנו יהוה אליה ונשובה. חדש ימינו פקדם: פי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: השיבנו יהוה אליה ונשובה. חדש ימינו פקדם:

הבט משמים וראה. מזבול קדשה ותפארתה. איה קנאותה ונבורתיה. המון מעיה ורחמיה אלי התאפקו: פי אתה אבינו. פי אברהם לא ידענו וישאל לא נפירנו. אתה יהוה אבינו נא לנו מעולם שמה: לפה תתענו יהוה מדבריה: פקשים לבנו מיראתה: שוב למען עבדיה שבטי נחלתה: למצער ירשו עם קדשה. צרינו פוססו מקדשה: ועתה יהוה אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יוצרנו. ומעשה ידה פלנו: אל תקצוף יי עד מאד ואל קעד תזכור עון. הן הבט נא עמה פדנו: ערי קדשה היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו. אשר הללוה אבותינו. היה לשרפת אש וכד מחמדינו היה לחרפה: העל אלה תתאפק יי תחשה ותענו עד מאד: המאס מאסת את יהודה. אם בציון געקה נפשה. מדוע הפיתנו ואין לנו מרפא קנה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה: ידענו יהוה רשענו עון אבותינו פי חטאנו קה: אל תנאץ למען שמה. אל תנבל פסא כבודה. זכור אל תפר

תקון חצות

ג

בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים. רָחַל
 מִבְּפֶה עַל בְּנֵיהָ מֵאֵנָה לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו : יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׁאָג
 וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ . שְׁאֵג יִשְׁאָג עַל גּוֹהוֹ : וַיִּקְרָא אֶדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת
 בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפָּד וּלְקִרְחָה וּלְחִגְרֵי שֶׁקֶת : עַל אֵדָה אֲנִי בּוֹכֶיהָ עֵינַי
 עֵינַי יִרְדָּה פָּיִם כִּי רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם נִפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי
 גָּבַר אוֹיֵב : הֵן אֲרֵאֵלִם צִעְקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מִרְ יִבְרִיּוֹן :

ותמער לח"כאלו חמשה קינות. קינה א' חנך סנך מוסר"ר משה אלשיך זלס"ה :

הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּלִבְכֶם. קִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגֵדֵיכֶם. כִּי בִפְשָׁעֵיכֶם
 שִׁדְּחָה אִמְכֶם . וְתָנוּ כְבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים . וְחָדָּ אֹכֵל יִטְעֵם לוֹ . אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ . וְהָאֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ . לִשְׂכּוֹן בְּאַהֲלוֹ מִפְּלִי לוֹ .
 אֲשֶׁר לֹא עִמַּל בּוֹ לֹא גָדְלוֹ :

אָנָּה הַלֵּךְ הַדֹּרֶה. תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לְשִׁחְקִים אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּזֻקִים .
 וְעַל זֹאת סָפְדוּ וְהִילִילוּ. בָּאוּ וְלִינוּ בְּשִׁקִּים. בְּרַחוּבוֹת וּבִשְׂוֻקִים :
 שְׂכִינָה מֶה אוֹמְרַת קִלְנִי מֵרֵאשִׁי . הַגִּדְדָה וְהַגְּבֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת עָבְרוּ
 רֵאשִׁי . וְהַנְּצַח וְהַהוֹד אֵין דֹּרֵשׁ לְנִפְשִׁי . וְתוֹנַח מִשְׁלוֹם נִפְשִׁי :
 עַל זֹאת אִסְפְּדָה וְאִילִילָה אִסְפְּדָה בְּחִילָה . קוֹלִי בַחוּדָה מֵעֵי מֵעֵי
 אוֹחִילָה. לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בְּבִדָּה . וְאֲנִי בַתוֹךְ הַגּוֹלָה :
 עֲזוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלַי וְחַטָּאתֵיכֶם. הַגִּלְתִּי אֶתְכֶם לְיִסְרָה אֶתְכֶם. וַיִּתְּעַבֵּר
 יְהוָה כִּי לְמַעַנְכֶם. וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם :

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי שִׁעְרוּרֶיהָ. אֵינִי אִישׁ שֵׁם עַד לֵב. שִׁלְמָה אֶהְיֶה כְּעוֹטֵיהָ
 כְּקִיר נִטּוּי וּכְגֵדֵר הַדְּחוּיָה. הַמְדַבֵּר הַיִּיטִי לְיִשְׂרָאֵל. אִם אֶרְץ מֵאִפְסָדָה :
 יִדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ . הִנְנוּ אֶתְאָנוּ קָדָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . שׁוֹב
 לְמַעַן עֲבֹדֶיהָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ. תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכַּבּוֹשׁ עֲזוֹנוֹתֵינוּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם. כֹּל יִשְׁעֵי וְכָל חֲפָצֵי אֲשׁוּב לְרַחֲמֶכֶם . שׁוֹבוּ
 אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲדִיכֶם אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם :

אָמְרוּ קִבַּת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֶדְוִינָה . תַּחַת הַיְיֹוֹתָהּ עֲזוּבָה . יִבְעֲרוּךְ בְּנֵיהָ .
 וּכְמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פֶּלֶה יִשִּׁישׁ עֲלֶיהָ אֱלֹהֶיהָ . וְהָיִית עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת
 בְּיַד יְהוָה . וְצִנִּיף מְרוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיהָ :

קינה זו מנכה המכס הסלס מוכי וכני איש האלקי' מוסר"ר חיים הכהן מן חרס לונס זלס"ה
 ושמנו מחוס כלאשי הנחיס (חיים הכהן) :

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה . קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלְלָה : קוֹל וכו'
 חֲשַׁבְתִּי יָמִים הָיִיתִי גְבַרְת . בְּיַד יְהוָה עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת . וְעֵתָה אֲנִי
 שִׁחְחָחוּרְת . טְבַעְתִּי בְבוֹר בִּיּוֹן מְצוּלָה: קוֹל וכו'

תיקון חצות

יחידה רעיה אני הייתי וכבוד עליון אני נקראתי ועתה לתחיתות יברתי.
ודודי ורעי כרום עקה : קול וכו'

יחד יודעי בתולותי ורעותי. בבו עמי פי רבות אנהותי. אין נוטה עוד
אהלי ומקים יריעותי. פי דודי מגי נסע ונגלה : קול וכו'

מפרום השלכתי ברוב מגנה. שלח אש בעצמותי וירדנה. ויצאתי
בגולה בדרך פאלמנה הגולה יהודה הגלת שלומים פלה : קול וכו'

הייתי פכלה בתוך אפריון. וענן יומם על מכוז הר ציון. השלכתי לחוץ
פעני ואביון. בגדי לקה צר ואני אמללה : קול וכו'

פגני וזקני טבחו אויבי. מחזיקים בכריתי זרע אוהבי. בגי היקרים
ובחורי הלכו בשבי. ועלכי בגולה : קול וכו'

הן פל אלה אין הורש לנפשי. אמלאה החרבה ואל עמים ארים ראשי.
ואויבי אמר לא תקראי עוד אישי. פי נפלתי לפני בגי עולה : קול וכו'

נא אב הרחמן תשוב לציון. עין פעין נראה בכגן אפריון. והבית הזה
יהיה עליון. ואז נאולים יפצחו צהקה: והבית הזה וכו'. קול וכו'

קינה זו סוכסס מ"כוסלים סוכ"ג נגנון שומרון קול תתן

עד מתי יהוה ביום זה לעמקה. במר תילל עדתה. על בית תפקתה.
אשר שרפו צריה. והרגו בגי בריתה. אלהים באו גוים בנחלתה :

עד מתי יהוה תשפח שאון קמיה. ושמוות היכלה. ונפוצות לאמה.
הלחוצים עליה. ההרוגים על שמיה :

עד מתי עשנת בתפלת עמה. אשר יהגו לפניך. על חרבן ביתה. אלהים
באו גוים בנחלתה :

עד מתי יהוה אשכבה בין שפתים. ובין תנור וכיורים. יכהו לי עינים.
לוהמים לי ישאפו. ערב ובקר וצהרים :

עד מתי אשתומם על חרבן פעמים. עד מתי לא תרחם את ירושלים :

עד מתי יהנה בצר שארית צאן מרעיתה. אלהים באו גוים בנחלתה :

עד מתי יהוה. עובדי כוכבים יעלוזו. אשר אכלו את יעקב ובקל עת
יבוו. אני אדרוש את שלומם והם ימרטו ויגזו. בחרפה הפו דתי
ובשפתי שוא גדוזו .

עד מתי יהוה רשעים יעלוזו : עד אן יצעק בשבי סכ"א אמתה. אלהים
באו גוים בנחלתה :

קינה רביעית קינה זו כ"ח סס של מדכ"י :

בהיכלה שמיר וישית. הנה זאת תורת הבית : בחיכלך וכו'

איכה נחרב האולם. ונהרס יסוד העולם. וחלו כוכבים והלם. ויצא
הכהן מן הבית : בחיכלך

ד' ירת קדש אשר בנית . להנחיל לעם זו קנית . אוי פי לאויבים צוית .
יבאו ופנו את הבית : בהיכלך

גחשכו כל מאוריה . סגרו כל שעריה . עד פי אמרו כל רואיה . פגע
גראה לי בבית : בהיכלך

יהוה שוב מחרון אפה נחמתה . וזכור דבר נבואתה . לבשר נא לעדתה .
גדול יהיה כבוד הבית : לבשר נא לעדתך וכי

קינה המישיית על היכלי אבכה יומם וליילה . ולתפארת ציון עיר המהללה :
בכי תמיד על חרבן פעמים . ארץ צבי וירושלים . ועל עמה אשר הלכו
בגולה : ולתפארת

בית תפארת שם אויב לשמה . הושיבני בידי נביות ושמה . על זאת
אבכה תמיד בקול יללה : ולתפארת

ספדי תורה פי חלה תפארתה . נפלה נורף מיום שחרב ביתך . עד זאת
אשא קינה על אהליבה ואהלה : ולתפארת

חזקי עמי מהר אבנה דבירכם . נקם אלביש ואשיב את שבותכם . הוֹף
היכלי אשכון כבתחלה . פי מציון תצא תורה ותהלה . פדכתוב
פי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים :

עורה נא ימינה רמה . ודועומה גרא נחמה . ויאמר לעם דלה וענומה .
עניה סערה רחמה :

עורה נא חשוף ורועה . ויגדה נא גן ישעה . ויאמר לשה נאלמה . עניה
סערה רחמה :

עורה נא ימינה האל . ופדה ברחמיה ישראל . ויאמר לעם כל השואל .
ובא לציון גואל

עורה נא ימינה עליון . ובנה ברחמיה את ציון . ויאמר לעם כל ואביון . פי
נחם יהוה ציון . פדכתוב פי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם

מדברה בעדן וערבתה בנן יהוה ששון ושמחה וימצא בה תודה וקול זמרה :
חמ"כ תעורר לקום ותאמר לנו פסוקים :

התגערי מעפר קומי שבי ירושלים . התפתחי מוסרי צוארך שביה בת
ציון : על חומותיה ירושלים . הפקדתי שומרים כל היום וכל

הליקה . תמיד לא יחשו המזפירים את יהוה אל דמי לכם . ואל תתנו
דמי לו . עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהדה בארץ : גשבע יהוה

פימינו ובזרע עז . אם אתן את דגנה עוד מאכל לאויבך . ואם ישתו
בגי נכר תירושך אשר יגעת בו . פי מאספיו יאבדהו . והלדו את יהוה

ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשי :
הטה אלהי אונה ושמע . פקח עיניה וראה שוממותינו והעיר אשר

נקרא שמה עליה . פי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו
לסניך

תיקון הצות

לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִקְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחַד לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עֵידֶךָ וְעַל עַמֶּךָ :
אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת
אֲבֹנֶיךָ וְאֶת עַפְרָהּ יַחַנְּנוּ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֶם :
עַד כַּאֲן חֲקוּן כַּחַל וְלֹא לֹא לֹא חֲמוּ סֹלֵא זִימִים סֹלֹמֵרִים חֲחֹנֹן :

תקון לאה והסימן באיליה

(תיקון לאה) חומרים גם זימים סל"א חסון ספי' כסנת ויו"ט ור"ח חק סל"א למנלס יענך ולא
למנלס מזמור לדוד כזול ולא הירדויים חל סלר הסדר חומרים :
וידוי חלהינו חשמנו וכו' :

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵי קֶרֶח : כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תִּעְרַג
אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מְתֵי אָבּוּא וְאֶרְאָה פְּנֵי
אֱלֹהִים : הִיתָה לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאִמֹר אֲדֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךָ
אֱלֹהֶיךָ : אֵיךָ אֲזַכְּרֶךָ וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָמָם עַד בַּיִת
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲדַנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה
עַד בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵן וְחַרְמוֹנִים מִבַּר מְצַעַר : תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם
קוֹרָא לְקוֹל צְעוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִדְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ : יוֹמָם יִצוּה יְהוָה
חֲסִדוֹ וּבְלִיכָה שִׁירָה עַמִּי תִפְדֶּה לְאֵל חַיִּי : אֲמַרְהָ לְאֵל סִלְעֵי לְמַה
שְׁכַחְתִּנִּי לְמַה קִּדַּר אֱלֹהֶ בְּלַחַץ אֹיִב : בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנֵי צוּרֵי
בְּאִמְרָם אֲדֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְמַה תִּהְיֶה עָלַי
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲדַנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי :

שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְגוּי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹדָה תִּפְלִמְנֵי :
כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי מְעוֹי לְמַה וְנַחְתִּנִּי לְמַה קִּדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אֹיִב :
שָׁרַח אֲזַרְךָ וְאֲמַתְךָ הִפְתָּ יְנַחוּנִי יְבִיאוּנִי אֵל הַר קְדֻשָׁה וְאֵל מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ :
וְאָבּוּאָה אֵל מְזַבַּח אֱלֹהִים אֵל אֵד שְׁמַחַת גִּילִי וְאֲזַרְךָ בְּכַנּוֹר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְמַה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אֲדַנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי :

לְדוֹד מְזַמּוֹר זֵי הוּוֹה הָאֶרֶץ וּמִלְאָהּ תִּבְדַּד וַיִּשְׁכְּוּ בָהּ : כִּי הוּוֹה עַל יַמִּים
יִסְדָּה וְעַד נִהְרֹת יְכּוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם
קְדֻשׁוֹ : גִּנִּי בַפִּים וּבֵר לִבִּי אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה : יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הוֹר דִּרְשׁוּ
מִבְּקִשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
מִי הוּוֹה זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּוֹה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

לְמַנְצַח מְזַמּוֹר לְדוֹד : יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגְּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח

עֹרֶךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדֻשְׁנָה
 סֵלָה : יִתֵּן לָהּ כִּלְבָבָהּ וְכָל עֲצָתָה יִמְלֵא : גִּרְנָנָה בִּישׁוּעָתָהּ וּבִשְׁמֵי אֱלֹהֵינוּ
 גִּדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יְדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ
 וַעֲנֵהוּ מִשְׁמַי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בְרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים
 וְאֲנַחְנוּ בִּשְׁמֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גִזְכִּירֵהּ הִמָּה בְּרַעֲיוֹ וּנְפִלּוֹ וְאֲנַחְנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד :
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ :

לְמַנְצַח בְּגִיבּוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה:
 לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָהּ : יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ
 עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ
 תַּנְחֵם סֵלָה : יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ גִּתָּהּ וַיְבוֹלֶהָ
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ :
 הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה : גִּדְלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה
 וְרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם : הוֹד וְהַדָּר פִּעְלוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד :
 זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה : מֶרֶץ גִּתָּן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ : כִּיחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם גִּחְלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יְדִיו אֲמַת
 וּמִשְׁפָּט גְּאֻמָּנִים כָּד פִּקּוּדָיו : סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֲמַת וַיִּשְׂרָ:
 בְּדוֹת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוְּהָ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קֹדֶשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה
 יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָר טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד :

נֹעַ תִּנְנַע אֶרֶץ בְּשִׁפּוֹר. וְהִתְנוֹדְדָה בְּמִלוֹנָהּ. וְכִבֵּר עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ. וְנִפְלָה
 וְלֹא תוֹסִיף קוּם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא. יִפְקֹד יְהוָה עַל צָבָא הַמְּרוֹם בְּמִרוֹם.
 וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה :

לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע :
 חֲנִנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדֶּךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי : הָרֵב בְּכַסְפֵּי מַעֲוִי
 וּמַחְטָאתֵי מַתְרַנִּי : כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וּמַחְטָאתֵי גִגְדֵי תָמִיד : לָהּ לְבָבָהּ
 חֲטָאתֵי וְהִרַע בְּעֵינָיָה עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרָהּ תוֹכָה בְּשִׁפְטָהּ : הֵן
 בְּעוֹזֵן חוֹלְלָתִי וּבְחַטָּא יַחְמַתְנִי אָמִי : הֵן אֲמַת חַפְצָת בְּשַׁחוֹת וּבְסַתֵּם
 חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחְטָּאֵנִי בְּאֻזֹּב וְאִטְהַר תַּכְבֵּסְנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין :
 תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְדְּנָה עֲצָמוֹת דְּפִית : הִסְתַּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכָל עֹנֹתֵי מַחָה : לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי :
 אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדְשְׁךָ אֵל תִּתְּקַח מִמֶּנִּי : הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעָה וְרוּחַ גְּדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים הִרְבִּיךָ וּמַחְטָאִים אֱלֹהֵי
 יִשְׁוּבוּ : הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי תִרְצֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְתָּהּ :
 אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלָתְךָ : כִּי לֹא תַחְפֹּץ זְכַח וְאֶתְנֶה עוֹלָה
 לֹא תִרְצֶה : זְכַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ גִּשְׁפָּרָה לֵב גִּשְׁפָּר וְגִדְּבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה :

תיקון הצות

הומיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: או תחפץ זבחי צדק
עולה וכליל או יעלו על מזבחה פרים:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: או ימלא שחוק
פינו וקלוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיק יהוה לעשות עם אקה:
הגדיק יהוה לעשות עמנו היינו שומחים. שובה יהוה את שביתנו באפיקים
בנגב: הזרעים בדםעה ברנה יקצרו: הלוח ילך וכבה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמותיו:

עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים: תקום תרחם ציון ותבנה חומות
ירושלים: אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה פי בא מועד: פי
רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: בונה ירושלים יהוה גדחי
ישראל יכנס:

אלהינו ואלהי אבותינו. מך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו
בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחילה וכוונן מקדשך
על סכנו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים בדוכנם לשירם
ודמרים והשב ישראל לגויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך: יהי רצון מדפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה דארצנו ותטענו בנבולנו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם כהלכתם:

ולח"כ חלנך פרק ראשון ענטכמ תמיד:

בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית
המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות והרובים שומרים שם בית המוקד
כפה ובית גדול היה מוקף רובדין של אבן וזקני בית אב היו ישנים שם ומפתחות
העזרה בידם ופרחי כהונה איש כסתו בארץ לא היו ישנים בבגדי קודש אלא היו
פושטין ומקפלין ומניחים אותם תחת ראשיהם ומתכסים בכסות עצמן. אירע קרי לאחד
מהן יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה. ונרות דולקות מכאן ומכאן עד שהוא
מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם ובית הכסא של כבוד. וזה היה כבודו. מצאו
נעול בידוע שיש שם אדם. פתוח בידוע שאין שם אדם. ירד ושבד עלה ונסתפג
ונתחמם כנגד המדורה. בא וישב לו אצל אוזיו הכהנים עד שהיו השערים נפתחים יוצא
והולך לו: (ב) מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה.
וכי באיזו שעה הממונה בא לא כל העתים שוות פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או
סמוך לו מפניו או מלאחריו הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו אמר להם מי
שמבל יבא ויפס. הפיסו זכה מי שזכה: (ג) נטל את המפתח ופתח את המשפש
ונכנס מבית המוקד לעזרה. ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו
לשתי כתות אלו מהלכין באנסדרה דרך המזרח ואלו מהלכין באנסדרה דרך המערב.
היו בודקין והולכין עד שהם מגיעין למקום עושי חבתין. הגיעו אלו ואלו אמרו שלום
הכל שלום העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין: (ד) מי שזכה לתרום את המזבח
הוא יתרום והם אומרים לו הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידך והגדיך מן הכיור
והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו
ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו עד
שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור. והם אומרים הגיע עת קידוש
ידיו ורגליו מן הכיור. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הנחלים הילך
והילך. וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. הגיע לרצפה הפך פניו לצפון הלך למזרחו
של כבש כעשר אמות. צבר את הנחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה ספחים
מקום שנותנין שם מוראת העוף ודישון מזבח הפנימי והמנורה